

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українських Робітничих Дому, на розі вулиць Фрічард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЦЕ ПРАВИЛЬНІ КРОКИ НА ШЛЯХУ ЗВОРОТУ В ПРАЦІ

Дорогі Товариші!

У нас зараз по конвенціях поформовано бригади по різних ділянках праці. Я попов до бригади пресової. Наша бригада зараз взялася до праці й в місяці серпні зібрано для нашої преси \$43.25 старої й нової передплати, яку в цьому листі засіламо. Наша бригада рішила попровадити кампанію стало за збіркою старої й нової передплати, а також за приєднуванням нових передплатників для нашої преси. Наша бригада відбудувати свої засідання з кінем кожного місяця і сілдом за цим кожного місяця висилатиме гроші до Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства.

З товаришким привітом,

Іван Гладій, голова Прескомуні.

Мус Джо, Саск., 5 вересня 1931 р.

Так перші товариші рапортують про запровадження у себе нового способу праці, головно для своєї преси. Це справа, яка не то що заслуговує на признання, але яка говорить, що товариші стали на шлях звороту. Можливо, що в секретарів наших центральных зарядів є звідомлення з інших місцевостей про організаційну діяльність — то варто б, щоб наші секретарі писали про це в газеті — писали про роботу відділів ТУРФДім, РЗТ, ТОДОВИРНАЗУ, про працю організаційну й освітню, наводили приклади активніших відділів, вказували на відставання інших відділів, взяли їх під вогонь критики, давали вказівки і т. д. Час від часу подавати про це в газеті.

Наші з'їзди широко заставлялися над положенням нашої преси та над несенням її матеріальної й моральної допомоги. Вони сконстатували недопустиме занедбання кольпортажі. Вони ствердили, що наші організації не несуть з собою "Укр. Роб. Вістей" не тільки на масові робітничі мітинги та демонстрації, але навіть не мають їх на своїх підприємствах в Укр. Роб. Домах. А таке, як районні комітети, як відвідування робітників з газетою хата-в-хату, то тільки буває раз на рік і в деяких місцевостях. Розуміється, що так звороту ми не зробимо.

Товариші в Мус Джо показують, як вони започаткували роботу. Треба ще, товариші, до цієї роботи додати справу кольпортажі нашої преси. Треба, щоб товариші в інших місцевостях пішли за прикладом товаришів в Мус Джо.

ЗА ВИКОНАННЯ УХВАЛ ДВНАЦЯТОГО З'їЗДУ ТУРФДІМ

Наступає осінь. Цього року вона для робітників і незможних фермерів буде різнітись тим, що буде вона холодніша від усіх попередніх. Холодніша не тому, що будуть більш холодні, а тому, що через різні "благодаті" та "добробути", що їм принесла працюючим капіталістична система, робітники й незможні фермери не мають в що одітись й чим виживитись — а голод же також не гріє.

530 тисяч безробітних, 200 тисяч фермерів, що опинилися в стані безработи, — це статистика після того, як ще недавно прем'єр Бенет заявляв, що кожний фермер їздить власним автомобілем.

Бенет, провінціальні прем'єри, ситі-мейори та їхні заряди кожного дня в пресі сплять мільйони доларів для безробітних. Будують шляхи від океану до океану, мости, будинки, водопроводи, каналізації — "будують" на першій стороні, на другій, на десятій своїй пресі, тільки й всего. Сплять мільйонами, десятками мільйонів доларів — але ось вже з пару місяців ніяк із сторінок преси залізи не можуть — як в тій пасовиці — "солов'я баснями кормлять".

Безробітним, розуміється, від того ані трішки не легше. Безробітних реєструють, заставляють присягати, що робітники будуть не тільки покориано голодувати чи то в містах чи в кемпах примусової праці, але ще й поборюватимуть тих, які будуть домагатися людського життя.

Поруч з цим їдуть погрози як від доміняльного прем'єра, так і від провінціальних, що комуністів буде здушено, що кожний здатний до праці — мусить працювати там, де його спляють, за таку платню, яку йому дадуть чи й без ніякої — "бо кожний внаслідкуваний на безробітний долар мусить принести другого долара — одним словом повним ходом встановлюється примусову праці й то після того, як багато писалося й публікувалося тими самими панами "примусову праці" в Радянському Союзі.

Коли обіцянки про мільйонні асигнування на безробітних так і остаять обіцянками, то зате погрожування на адресу комуністів і комуністичної партії йдуть їм в ногу. На партію й на її провідних товаришів погрози переводяться в життя швидким темпом. Переводяться тому, що криза поглиблюється, що трудящі маси з кожним днем ще гірше бідніють, голодують, а капіталісти все більше звальюють на них тягар

кризи. Голодні й без того майнері Саскечевану виходять на страйк. Майнері західної Канади — Альберти й східної Бритиш Колумбі зміцнюють свої організовані ряди. Майнері в Ферні й Мішел, що цілі роки стояли з своєю "незалежною" ініціативою внутрішньої боротьби майнерів західної Канади, прилучилися до Майн Воркерс Юніон оф Канада й то після того, як ця юнія прилучилася до Воркерс Юніті Ліг.

Все це свідчить про дальше лівиння робітників. Між фермерами настрий такий самий. Фермери околиці Арборг самі розпочали вже приготування до надходячих провінціальних виборів і на своїй конференції постановили, що визнають тільки кандидата комуністичної партії. З Альберти повідомляють, що там мітинги Ліги Фармерської Єдності відбуваються успішні навіть в середині жнив, фермери не квапляться із жнивими, бо кажуть все одно збіжжя піпочому й не виплачується. Жовтоблатні "народні учителі" із залізними штабами на фермерські мітинги вже не показуються, бо бояться настрою фермерів. Ба навіть сам голова Сус-а зрезигнував саме тоді, як "вишисив" фермерам економічну кризу та пообіцяв їм швидкий прихід добробути.

Жовтоблатні "невколуючі", після проголошування своїх "бюро допомогі безробітним", проголосили в останньому числі "Укр. Голосу", що Бенет, "без сумніву, розумний чоловік", але здурів "в обличчю безробітні та економічної кризи", бо ніс не може позичити грошей. І щоб допомогти Бенетові позичити назад свій розум, "Укр. Голос" наказує робітникам не перебарити в роботі, але кожний робітник "нехай буде тому рад, що її дістане, на яких би то умовах не було, бо як не прийме тої роботи, яка є (?), то може взагалі ніякої не дістати". Ба не тільки тоді роботи не дістане, "але й різні непередвиджені неприємності собі (може) наптити".

Коли жовтоблатні бланзи, хапаючись за фалди Бенета, і перефразуючи його погрози стараються злякати робітників, то вінніпегська консервативна "Трібюн" видає цілий маніфест до жінок міста Вінніпегу, стараючись змобілізувати їх одну тисачу, — не безробітних, не тих, яких чоловіки не працюють, а вони і дітми голодують, але тих, які це мають шість, щоб ті жінки зобовязалися кожна одного тижня відвідати голодуючу родину і в добросусідський спосіб розважити їхній голод "добрим словом", або кусником мила чи "toothpaste". Коли ж чоловік дуже сердитий на капіталістів, то... кусником "чу-табако" обернути його ненависть на братню любов до свого класового ворога.

Таких засобів вживає буржуазія, щоб підготуватися до осені, до зими. Всіх засобів: з одного боку — залізною рукою, погрозами, а з другого — обіцянками, злагідження кусником мила й "добрим словом".

Осінь і зима ставлять перед кожним свідомим робітником і фермером також цілий ряд запитань, найголовнішим з яких є — що робити? Таке питання стає й перед нашими організаціями. Відповідь наші організації мають в постановках 12-го з'їзду ТУРФДім і братніх організацій. Ці постанови в більшості містяться вже в нашій пресі зараз по з'їздах і в найблищому часі вийдуть окремою книжкою. Загалом же вони відомі кожному, хто читав звідомлення про хід з'їзду, хто чув звіти делегатів. До виконання цих постанов треба зараз братися. Найголовніші постанови — це активна участь в загальному робітничо-фермерському русі, організування неорганізованих, найтісніша праця з робітничо-фермерськими організаціями інших національностей, активність в трейд-юніях.

Та одночасно треба згадати, що без звороту в нашій освітній праці на класовий шлях не буде звороту і в практичній роботі самої боротьби. Тому освітню роботу треба поставити якслід завчасу. Розуміється, це впершу чергу залежить від центральных комітетів, які повинні дати директиви, але це також залежить і від самої постановки справи на місцях.

Жовтень є місяцем приєднування членства до Робітничого Запомогового Товариства, одночасно місяцем несення допомоги "Воркерів". Листопад є місяцем несення допомоги українській робітничо-фермерській пресі. В жовтні є 8-мі роковин існування РЗТ, а в листопаді 14-ті роковини Жовтневої революції й існування Союзу Соціалістичних Радянських Республік.

Ось по тій лінії треба й провадити підготовчу освітню працю, найтісніше пов'язуючи її із щоденною боротьбою робітництва, як от оборона компартії й її провідників, боротьба проти депортації чужинецьких робітників, проти вигбоджування безробітних і грабування бідних фермерів, проти даремної примусової праці і т. ін.

Коли вся наша освітня й організаційна праця буде поєднана з класовою боротьбою робітництва й незможного фермерства, то це й означатиме наш зворот на шлях класової революційної боротьби, це й означатиме, що ми виконуємо постанови останніх з'їзду наших масових організацій.

ДОПОМОЖІТЬ СТРАЙКУЮЧИМ МАЙНЕРАМ В БІНФЕЙТ, САСК.

Товариші й Товаришкі!

Зараз в околиці Бінфейт і Естеван, Саск., 600 майнерів вийшли на страйк. Застраїкували вони через тяжкі умовини праці, бо працюючи вони як невелички до вугільних баронів тільки за рент і за нужденні харчі. Бо навіть працюючи вони позавдовжувалися, бо не були в спроможі заробити стільки, щоб вистарчало на життя. Зараз майнері вийшли на страйк, щоб вибороти крайні умовини праці.

Майнері борються за крайні умовини праці, за більшу платню, за визнання Майн Воркерс Юніон оф Канада. Майнері й їхні родини й дотепер ледве животилами напівголодні. Зараз, вийшовши на страйк, вони от-сталися без ніяких засобів до життя. Вони знали це й проте

не зважали, пішли у вир боротьби проти ненаситних вугільних баронів.

Товариші! Іхня боротьба є наша боротьба, іхня перемога — наша перемога. Іхня перемога залежить також і від нас, від нашої матеріальної допомоги. Ця допомога потрібна негайно. Організуйте комітети несення фінансової допомоги страїкуючим майнерам! Покажіть свою солідарність із страїкуючими майнерами! Всі фонди засїлайте на адресу:

Workers Unity League Dist Office, 273 Alexander Ave., Winnipeg, Man. M. Binowsky, Secr.

Капіталізм робить з часопісї капіталістичні підприємства, зняряддя наживи для багачів і зняряддя одурюванню працюючих.

Крізь Червоні Окуляри

Є багато справ, головно останніми часами, що аж просяться під червоний прожектор. Надто багато червів у тих справах, яких найкраще розглянути крізь червоні окуляри й показати іншим.

Крізь червоні окуляри їх краше видно. Коли наведеш на них червоні окуляри, то вони як скажені пічуть кидатися, а багато навіть спліне зі злости, бо не терплять червоного світла.

Візьмим Лігу Націй й "українську справу"! Нічого, здається, надзвичайного. Ліга Націй — така собі тепленька міжнародна капіталістична зграя — от на візрєч таких картографів, що ми їх бачили в минулому числі "Укр. Роб. Вістей".

"Трибунал" такий, як каже петлюрівський сваток, "Укр. Голос" — кривди національних меншостей він, бачите, відсуджує.

Аж обличчя йому повикривляло від цих кривд. Таке сердобольне тіло.

Воно Німеччину так підреперувало, що її ті репарації вилізли боком.

І ще тих картографів, як каже відозва Сус-а, треба погостити, і на це українці повинні в Канаді долари складати — пообкладало б чераками тих, хто таке вимудує.

Або ось в Лондоні також засїдають за круглим столом князі та магараджі індійські, а між ними й Магатма Ганді — на трудящих Індії кайдани кують, які "конституційні" називають.

До чого часу британський капітал висіскував індійських робітників і селян без ніякої на це згоди індійської буржуазії. Але пан МекДоналд, як спаситель англійських капіталістів, сказав, що так довго не втримаємося, треба щоб князі, магараджі й сам Ганді нам допомагали.

І от вже другий раз скалики їх до Лондону. Минулого разу не було Ганді — цього разу приїхав і то не сам, але із своїми козами.

За цю заслугу, каже преса, МекДоналда мають зробити віце-королем Індії.

І зроблять, бо капіталісти

переконані, що соціалісти краще рятують капіталізм, як лорди.

"На горі гарбуза; а в Кїбї дядько" — ні не так: на Західній Україні "пацифікація", а в Індї Гандї.

Англійські лейбористські посли приїхали до Львова побачитися з Міленою Рудницькою й поговорити про "пацифікацію". Було це ще перед тим, як Франція почала відтягати золото з Англійського банку.

Польська преса счинила з приводу приїзду цих послів до Львова — цілий галас. А потім подумала й винайшла вихід: оскаржити Англїю за знущання в Індї.

Взялася до Гандї і в його віддзві найшла, що англійський уряд забороняє в Індї черпати воду з публичних криниць, перетримує арештованих в приміщеннях, наповнених осами, підкурюваних димом, дозволяє данам, щоб вони заставляли податковців продавати своїх жінок, аби заплатити податок, перетримує селян, пов'язаних шнурками, на палячїм сонці і т. ін.

Протест проти цього рішили ухвалити польські письменники — "гуманні" люди. І не тому, що їх так дуже болить, що осї кусають тіла індійських селян, або що їм так шкода, що селяни продають своїх жінок, щоб заплатити панам податок — а тому, чого англійські посли пхають свого носа до "пацифікації" Західньої України.

Я бо тих, що підомною, ти мучих тих, що під твоєю владою й жиймо як приятелі. Коли ж тебе болить спина українського селянина — то мене болить — індійського.

Брехня. Гендерсон хотів сулерничати з Бріаном. Бріан — хрещений батько Пїлсудського. Вліз Гендерсон до "пацифікації" та до інших таких справ, які підтримував Бріан — і Франція відтягнула золото з Англійського банку. Після цього Гендерсон полетів — а зараз більше як певно, польські "гуманні" письменники сховали свій протест під суку.

Зараз Пїлсудський розстрілюватиме українських селян,

МекДоналд смажитиме на сонці індійських селян і проте ніхто з них не буде один проти другого протестувати.

А Галушчинський і Мілена Рудницька, якщо ви їм заплачете, будуть викопувати дірки в жєневських каміннях.

Моя порада — нехай вони краще йдуть до Гандї доїти кози.

В п'ятницю в Лондоні демонстрували учителі. Наплювали на свою традицію й вийшли на демонстрацію проти знижки їм платні — так захопилися патріотизмом.

За учителями пішли поліцаї й мають вийти на демонстрацію нині. Єс, поліцаї на демонстрацію. Хто ж буде місто охороняти? Може лорди? А може безробітні? Та бо ж безробітним також зменшено допомогу.

Погляньте ж ви тепер на цих поліцаїв та учителів крізь червоні окуляри — а побачите їхній патріотизм в... заробітній платні, а не в якомусь там душевньому почуванні до батьківщини.

Учителі учать історії, вихваляють лордів, королів, генералів, адміралів — але як почули, що їм 15 відсотків платні зривають — вони на демонстрацію!

Полїцаї розбивають безробітним голови за те, що ті демонструють, домагаючись куска хліба або праці. Буржуазія каже, що поліція — це нація держави, це візрєві патріоти.

Коли ж тим патріотам тільки зривали платню щос лише на 12 відсотків на "спасення держави", то вони — на демонстрацію.

Я не боюся, бо я присягу не вірю, але запевняю вас — киньте в Дрепера, Бенета, Веба між безробітних, щоб вони отак хоч півроку поспали в гобо-парку, поїли в суповій-кухні, поїздили на буферах, а до того дістали кілька клобів по головах на демонстрації, то вони стали б першою класними "совп-бакс" дрововицями, а Веб сказав би, що усіх капіталістів треба скапати в Ред рівері.

Червоний.

В БІНФЕЙТ МАЙНЕРІ ПРОГНАЛИ СКЕБІВ ВІД РОБОТИ

По зорганізуванні Майн Воркерс Юніон оф Канада в усіх мїнах Бінфейт юніоні підкомітети в тісному порозумінні усіх майнерів-робітників опрацювали дальші умовини праці і заробітної плати. Коли вже оті умовини були опрацювані юніонними комітетами, юнія повідомила майновласників і інших скельвоатерів, щоби прибули до заключення нової угоди та підписали юніонні умовини праці і заробітної плати. Іх покликали прибути на 3 вересня. Та панів відповіли листовно, що вони не підпишуть умовин тієї юнії, бо вона є червона.

Організаційний комітет подав майновласникам три дії, щоби надумалися. Значить, до 7 вересня був поданий рішєньє за остаточну відповідь. Майновласники не прибули втруте на означений час і робітники проголосили на 8 вересня страїк. Усі вийшли на страїк.

В Естеван є цегольня, де владою найті 8 скебів. Та на вар-тї страїкувотї борні стояли робітники з Естевана. Вони про це ескоро повідомили дооколичних робітників і впротягу півгодини прибуло страїкерів-робітників до 400 на цегольню. Там вони розшукали усіх скебів, деякі зі скебів поховалися як щурї по усіх ворах цегольні. Страїкері виготковали тим скебам, чому вони не повинні пра-

цювати як скеби й ті прикрикли зі страху, що більше не підуть до праці. Потім скеби ті поховалися до офісу. За ними подаліся страїкері і облягли офіс, в якому були скеби. В офісі сидїли скеби від 10 до 1 години пополудні. Відтак страїкері вислали делегацію до власника цегольні зі заявою, що вони до ті будуть вартувати навколо офісу, доки він не відправить скебів від праці. Власник це-

говаль був-змушений відправити скебів додому. Пішли скеби під сильний світ і обурєвня страїкерів додому.

Не забракло і мавтед поліції, що прибула на охорону скебів. Її спровадив власник цегольні. Та побачивши солідарність, бойову поставу й прогнав страїкерів від праці, поліція побула деякий час і забралась собі геть.

Після першої години звооченї дальшою боротьбою повертали страїкері додому, певні, що зорганізованою силою вони постоять за свої права.

Тома Муза.

РЕВОЛЮЦІЙНІ ПОДІЇ В БРАЗИЛІЇ

В Бразилї поруч великого страїкувотого руху (страїк 60,600 текстильників), по всїй країні відбуваються численні повстання голодних селян.

Заробітна платня сільськогосподарських робітників зменшилась на 50 відсотків. Життя подорожчало, за офіційними обчисленнями, на 25 відсотків. Значно збільшується безробітність в промислових центрах.

Рїо де Жанейро є 100,000 безробітних, у Сан-Паоло — 60,000, а в усїй країні — не менше, як 2,000,000 безробітних. В багатьох містах безробітні разом з голодними селянами захоплюють склади й магазини з харчовими продуктами й продукти поділяють поміж себе. У стейтах Маранон, Рахїба, Сеара й Парана селяни захопили й поділили землю по-

міщиків.

Щоб одібрати землю від селян, уряд виравив військові карні загони. У стейті Пїяї батальйон салдатів повстав й перейшов на бік селян. Повстанці зайняли головне місто стейту й заарештували представників місцевої влади. Прибуло на підмогу урядове військо, вриднуло повстання й весь повсталий батальйон розстріляно.

У Пернаїбуку понад 3,000 робітників і наймитів захопили харчові й хлібні крамниці. Прибули великі загони поліції стрїляли на робітників. Чотири робітники забито. Уряд вислав 200 заарештованих робітників до карних таборів на стров Фернандо Норону. Лїдерів компартї вислали або заарештували.